

Dragi părinți,

De câte ori cunosc oameni noi, în general în vacanțe, din uimirea celor întâlniți realizez încă o dată în plus cât de diferit în sensul bun este ceea ce facem la EME pentru copii. Nu scap niciodată de a povesti despre ocupația mea de bază pentru că cei doi copii ai mei or “mă spun” ei or sunt întrebați cum de vorbesc așa frumos și cu multă claritate. Apoi inevitabil îi întrebă “la ce școală mergi?” Și ei încep cu începutul :-).

Mă întreb și eu de ce atâta determinare de ani de zile să ținem standardul atât de sus în educație alternativă, unde mereu trebuie se ne explicăm și să ne traducem esența către părinți.

Este așa incorect că trebuie să îi spunem alternativă încă în lumea asta întoarsă pe dos. Uneori obosim să explicăm evidentul, dar ne revenim.

Este greu și trebuie multă credință în ceea ce facem, în înțelegerea corectă a etapelor de dezvoltare a copilului ca să putem să nu facem rabat. Să îți zici “educație altfel” și să fentezi tot felul de aspecte este ușor și ieftin, dar nu pentru asta ne-am înființat. Cum spunem noi, ne-am înființat că să facem diferența pentru copiii norocoși de la EME.

O spunem cu mâna pe inima acum la aniversarea a 16 ani de existență. Am trecut proba timpului. Când ne întâlnim cu absolvenții noștri (cei mai mari fiind în ultimii ani de liceu acum) ne dau lacrimile de bucurie. Indiferent la ce școli merg, au ceva din comun în baza pusă în Montessori. Acest aspect este remarcat mai des acum și de către școlile unde merg. Toți colegii mei profesori pun umărul la aceste rezultate, iar pentru generațiile deja plecate cu care ne mândrim, aducem reverență profesorilor celor mai vechi în EME.

Cumva în ziua de azi când bate vântul tare și ridică mult gunoi la suprafață am observat că nu mai putem doar să stăm în banca noastră și să ne facem treaba cu conștiinciozitate (având încredere că cine are ochi de văzut vede oricum), ci trebuie și să explicăm mai mult și să conștientizăm lumea educației, pentru că se poate altfel în sensul vertical al adverbului. De aceea suntem foarte prezenți în social media.

Educația făcută cu mare băgare de seamă este un lucru deosebit de greu de realizat dpdv al resurselor implicate în mod constant. Toate acestea costă timp și bani și resursă umană formată în cursuri complexe și scumpe, factori cu care școlile standard (f bine acceptate de către public doar pentru că este modelul știut) nu se confruntă des. Este atât de ușor să angajezi din piață următorul profesor care aplică mai mereu cu un CV. Nu contează prea mult calitatea adultului, căci nu e nimeni interesat să știe mai mult decât manualul sau aplicația digitală sterilă.

Și majoritatea școlilor nu prea au picanterii de povestit din educație cu față umană. Noi încă ne încăpățânam să fim o școală cu față umană. Din ce în ce mai greu în lumea de azi.

Totul devine oricum din ce în ce mai standardizat și robotizat. Dacă mai luăm în considerare și aspectul digitalizării excesive, atunci nu pot decât să observ cât de ușor este să multiplici know how standard și să îl transmiți foarte ușor către copiii cu minți fragede care acceptă neconținut. Nu au încotro, căci sunt măsurați tot standard. Și procentul și conformarea la informație este tot ceea ce contează. Avem des feedback de la părinții cu copiii plecați în alte școli care ne spun că le-a dispărut lumina din ochi celor mici și nu se mai simt hrăniți.

O să ajungă acolo oriunde în actualul sistem de educație (stat sau privat formal) dar măcar să fie cât mai încolo. Să prindă o bună parte din vârsta formatoare într-o abordare care îi hrănește. Părerea mea observată și în practică în atâția ani este că vârsta de 14 ani + sunt mai pregătiți să facă diferențele și nu mai sunt afectați așa mult de o abordare nedreaptă și uneori ironică din partea adultului.

Copiii mei sunt la diverse alte licee și vorbesc în cunoștință de cauză. Mă laud cu faptul că ei discern, așa fiind învățați, dar mă tot întrebă cum de o bună parte dintre colegii lor nu văd cutare și cutare aspect. Și colegii preferă să nu mai întrebe profesorii în caz că ar chestiona ceva. Răspunsuri nu primesc nici ai mei (în afară de standardul manualului sau muțenie) dar măcar întrebă și nu lasă garda jos. Știu că se poate și altfel. Refuză să ia notițe (dacă nu sunt de acord cu informația și profesorul nu abordează și altfel), uneori primesc câte un minus căci au avut îndrăzneala să întrebe; important este că ei știu că așa se joacă jocul acolo. Nu lasă garda jos și discern. Eu zic că acesta este unul dintre aspectele pivotale de obținut în dezvoltarea lor în condițiile în care predarea formală are ca scop alinierea lor în a sta la coadă și a reproduce manualul.

Pe măsură ce ne străduim continuu să oferim cadrul potrivit pentru Montessori corect făcut (deosebit de greu), realizăm cât de costisitor este să avem reperele corecte mereu și cât încă ținem cu dinții să avem taxe școlare cât mai normale posibil, cu multă recunoștință pentru părinții care chiar înțeleg importanța unui alt fel de a preda și observă copilul. Mentoratul continuu și respectul arătat copilului la toate vârstele pot spune că ne plasează între foarte puținele școli care chiar fac asta și la noi și în exteriorul țării.

Aspecte specifice:

Clase foarte mari – spații de cca. 3 ori mai mari (între 100 și 150 mp/clasa) decât clasele standard cu bănci și tablă (40 mp).

Nr de copii nu diferă mult la noi versus acele clase cu 20-25 de copii. Unde avem 30 de copii avem clase f mari și adulți pe măsură (funcție de anatomia clasei). Dacă am avea spațiile mici ca să avem cât mai multe clase (deci nr dublu sau triplu de copii) am sta bine doar la nivel de încasări, dar nu și la rezultate reale și umane care să le servească celor mici pentru toată viața.

Însă nu poți derula Montessori fără să expui la nivelul copilului întreg materialul și alte repere importante.

Nr de adulți tot de cca 2-3 ori mai mare la nivel de școală elementară și grădiniță; la gimnaziu tot cadrul oferit și spațiul este f diferit și costisitor cu multe extrase (atât de necesare primei părți a adolescenței).

Formarea profesorilor este realmente costisitoare și avem și câte 2 profesori formați per clasa la grădiniță (acum avem și colege în maternal). Este un lux în Montessori. Nu este necesar. Este doar extra grijă din partea noastră. Iar la școală este deosebit de greu să avem resursă umană potrivită. Cursurile sunt și mai costisitoare. Încă formăm în afara țării și chiar peste ocean care adaugă mult cost.

Și nu de puține ori s-a întâmplat ca o profesoară proaspăt școlită să plece în maternal minim 2 ani imediat după curs sau să plece din țară din varii motive. Să fii pregătit și când nu poți fi pregătit este uneori o misiune imposibilă și implică niște costuri fantastice. Apoi colegii care predau pe lângă profesorii Montessori este musai să se potrivească în mediu din mai multe puncte de vedere.

Toți colegii trebuie inspirați și ajutați să reziste la clasă în momentele dificile. Fără un management implicat total și motivat de principiile corecte nu am putea susține un ethos general corect în ceea ce facem.

Toate acestea adaugă niște costuri fantastice în timp ce taxele noastre școlare sunt cu 50% mai jos față de media taxelor din zona de nord unde ele variaza de la 13-14.000 euro la 25-26.000 euro. Și când creștem o facem sfios și mult în urma procentelor de creșteri galopante ale costurilor generale.

În acest sens trag aer în piept și **vin către dvs cu o rugămintă unică în 16 ani de zile și anume va rog să vizitați secțiunea noastră Sponsorizare de pe website: <https://echilibria.ro/sponsorizări/>**

Formularul 230 l-am mai dat către dvs, deși foarte puțini părinți îl completează.

Însă acum *facem apel la pct 2 din secțiunea Sponsorizări și anume posibilitatea direcționării către noi a acelei părți legale din profitul firmei, bani care s-ar duce oricum la autorități ca impozit pe profit.*

Desigur, primim și alte donații, așa cum spune pct 3 de la Sponsorizări.

Va mulțumim mult și va stăm la dispoziție pentru lămuriri suplimentare.